

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 47/22

Λουξεμβούργο, 17 Μαρτίου 2022

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στην υπόθεση C-159/20
Επιτροπή κατά Δανίας

Γενική εισαγγελέας Čareta: η Δανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, παραλείποντας να λάβει μέτρα ώστε να παύσουν οι Δανοί παραγωγοί να χρησιμοποιούν την καταχωρισμένη ονομασία «φέτα» για τυρί το οποίο προορίζεται για εξαγωγή προς τρίτες χώρες

Η Δανία δεν παρέβη ωστόσο το καθήκον καλόπιστης συνεργασίας, όπως της είχε προσάψει η Επιτροπή με την επικουρική αίτιάσή της

Η λέξη «φέτα» καταχωρίστηκε ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ) το 2002¹. Έκτοτε, η ονομασία «φέτα» επιτρέπεται να χρησιμοποιείται μόνο για τυρί που παράγεται στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή της Ελλάδας και πληροί τις σχετικές προδιαγραφές του προϊόντος.

Στην παρούσα διαδικασία λόγω παραβάσεως κράτους μέλους, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Ελλάδα και την Κύπρο, ισχυρίζεται ότι η Δανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 1151/2012², παραλείποντας να λάβει μέτρα για την πρόληψη ή την παύση της χρήσης της ονομασίας «φέτα» για τυρί το οποίο παράγεται στη Δανία αλλά προορίζεται για εξαγωγή σε τρίτες χώρες.

Η Δανία αντιτείνει, από την πλευρά της, ότι ο κανονισμός 1151/2012 έχει εφαρμογή μόνο στα προϊόντα που πωλούνται εντός της Ένωσης και ότι δεν καλύπτει τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες. Παραδέχεται, συνεπώς, ότι δεν λαμβάνει μέτρα για να προλάβει ή να σταματήσει τη χρήση της ονομασίας «φέτα» από τους εγχώριους παραγωγούς όταν τα προϊόντα τους προορίζονται για εξαγωγή προς τρίτες χώρες με τις οποίες η Ένωση δεν έχει συνάψει ήδη διεθνή συμφωνία που να εγγυάται την προστασία της επίμαχης ονομασίας.

Στις σημερινές της προτάσεις, η γενική εισαγγελέας Tamara Čareta διατυπώνει τη γνώμη ότι ο κανονισμός 1151/2012 καλύπτει τέτοιες εξαγωγές προς τρίτες χώρες. Εκθέτει δε λεπτομερώς τη συλλογιστική της, απαντώντας στα επιχειρήματα των διαδίκων.

Πρώτον, η γενική εισαγγελέας αναγνωρίζει ότι, υπό την οπτική γωνία της Δανίας, η ως άνω ερμηνεία συνεπάγεται εμπόδια για το εμπόριο. Εντούτοις, η απαγόρευση εξαγωγών προς τρίτες χώρες τυριού που φέρει την ονομασία «φέτα» και παράγεται στη Δανία μπορεί να δικαιολογηθεί κατ' επίκληση της προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

Δεύτερον, η γενική εισαγγελέας εκτιμά ότι το ερμηνευτικό πλαίσιο το οποίο εστιάζει στη διανοητική ιδιοκτησία και προτείνεται ως ενδειγμένο από την Επιτροπή και τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη εξηγεί επαρκώς τη νομοθετική βούληση που υπαγόρευσε τη θέσπιση του κανονισμού 1151/2012. Ο σκοπός των ΠΟΠ ως δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας είναι να εξασφαλίζονται στους παραγωγούς προϊόντων ΠΟΠ συνθήκες ισότιμου ανταγωνισμού, σε αντάλλαγμα για τις προσπάθειές τους να διατηρούν και να διαφυλάσσουν την υψηλή ποιότητα των προϊόντων τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, διευκολύνεται η επιβίωση των επιχειρήσεων παραδοσιακού χαρακτήρα και διασφαλίζεται η ποικιλομορφία των προϊόντων στην αγορά. **Μολονότι το ελεύθερο εμπόριο είναι**

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2002 της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2002, για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96 της Επιτροπής όσον αφορά την ονομασία «φέτα» (ΕΕ 2002, L 277, σ. 10).

² Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1).

αναμφίβολα μία από τις αξίες τις οποίες σέβεται η έννομη τάξη της Ένωσης, στο πλαίσιο της προτεινόμενης ερμηνείας λαμβάνονται υπόψη, πέραν των οικονομικών, και άλλα συμφέροντα που συνδιαμορφώνουν την αντίληψη των πολιτών της Ένωσης για το τι συνιστά ποιότητα ζωής.

Η γενική εισαγγελέας επισημαίνει ακόμη ότι ο κανονισμός 1151/2012 στηρίζεται σε διπλή νομική βάση, ήτοι αφενός στο άρθρο 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (για την κοινή γεωργική πολιτική) και αφετέρου στο άρθρο 118 ΣΛΕΕ (για τα ενωσιακά δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας). Αυτό υποδηλώνει ότι η λογική που διέπει τον κανονισμό συνίσταται στη βελτίωση της κατάστασης των παραγωγών γεωργικών προϊόντων της Ένωσης μέσω της αναγνώρισης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας για τα προϊόντα που παράγονται με παραδοσιακές μεθόδους.

Επιπλέον, η Ένωση έχει αναλάβει, τόσο σε εσωτερικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, σειρά πρωτοβουλιών και ενεργειών οι οποίες συνθέτουν μια αξιόπιστη και συνεκτική ενωσιακή πολιτική που στοχεύει στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο προστασίας εκείνων των προϊόντων των οποίων η ποιότητα αναγνωρίζεται διά της συσχέτισής τους με συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή.

Κατά συνέπεια, εντός του πλαισίου της ευρύτερης πολιτικής την οποία ακολουθεί η Ένωση με σκοπό την προστασία των ΠΟΠ, η ερμηνεία του κανονισμού 1151/2012 υπό την έννοια ότι απαγορεύει τις εξαγωγές προϊόντων που φέρουν με αθέμιτο τρόπο καταχωρισμένες ονομασίες, ακόμη και προς τρίτες χώρες στις οποίες δεν παρέχεται (ακόμη) η προστασία αυτή, φαίνεται ότι είναι εκείνη που αντανακλά πιο πιστά τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης.

Η γενική εισαγγελέας προτείνει επομένως στο Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Δανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 1151/2012 παραλείποντας να λάβει μέτρα για την πρόληψη ή την παύση της χρήσης της ονομασίας «φέτα» για τυρί που παράγεται στη Δανία αλλά προορίζεται για εξαγωγή προς τρίτες χώρες.

Σε απάντηση της δεύτερης αιτίας της Επιτροπής, η γενική εισαγγελέας Čarota εκτιμά ότι η Δανία δεν παρέβη το προβλεπόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ **καθήκον καλόπιστης συνεργασίας**, ούτε αυτοτελώς ούτε σε συνδυασμό με τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 1151/2012.

Ειδικότερα, τονίζει ότι **το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος ερμηνεύει το δίκαιο της Ένωσης με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι η Επιτροπή δεν στοιχειοθετεί, αυτό καθαυτό, παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας** εκ μέρους του κράτους μέλους. Στις έννομες τάξεις που βασίζονται στο κράτος δικαίου, τέτοιες ερμηνευτικές διαφορές επιλύονται διά της ανάθεσης στον δικαστή της εξουσίας να αποσαφηνίσει την αληθή έννοια του νόμου. Στις φιλελεύθερες δημοκρατίες, η έννοια του νόμου πρέπει να μπορεί να αμφισβητηθεί και ο διάδικος του οποίου η ερμηνεία δεν γίνεται δεκτή από τον δικαστή δεν μπορεί να θεωρείται ότι προσβάλλει την έννομη τάξη για τον λόγο και μόνον ότι «δεν είχε δίκιο». Δεν θα ίσχυε πάντως το ίδιο αν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος συνέχιζε, μετά την κρίση του Δικαστηρίου επί της έννοιας του νόμου, να τον εφαρμόζει αντίθετα προς την αυθεντική αυτή ερμηνεία.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582